

Sygn. akt III.RC 60/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 stycznia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Biskupcu III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Katarzyna Wilchowska

Protokolant st. sekr. sąd. Lidia Juniewicz

po rozpoznaniu w dniu 23 stycznia 2017 r. w Biskupcu na rozprawie

sprawy z powództwa T. G.

przeciwko W. G. zastąpionemu przez przedstawicielkę ustawową E. D.

o obniżenie alimentów

I. Oddała powództwo;

II. Koszty procesu pomiędzy stronami wzajemnie znosi.

UZASADNIENIE

Powód T. G. wystąpił o obniżenie alimentów ostatnio zasądzonych wyrokiem Sądu Rejonowego w Mrągowie VII Zamiejscowego Wydziału Rodzinnego i Nieletnich z siedzibą w B. na rzecz małoletniego W. G. z kwoty po 500 złotych miesięcznie do kwoty po 200 złotych miesięcznie.

W uzasadnieniu pozwu podniósł, że od 1 listopada 2015 r. jedynym jego źródłem utrzymania jest renta socjalna w wysokości 643,02 zł netto miesięcznie. Jak podał obecnie nie może podjąć nowej pracy, albowiem opiekuje się swoim młodszym synem F., który mieszka razem z nim w W.. Potwierdzono bowiem, że F. jest całkowicie głuchy. Dużo czasu pochłaniają mu wizyty u specjalistów zajmujących się problemami słuchu i mowy. Syn powoda jest w tej chwili w wieku, w którym kształtuje się mowa. Zaniedbanie tej kwestii może doprowadzić do tego, że F. w ogóle nie zacznie mówić. Dlatego regularnie 3 razy w tygodniu jest z synem u logopedy w dwóch miejscach, a także od czasu do czasu dodatkowo w Centrum (...) w M.. Wizyty w Fundacji (...) są częściowo płatne. Jak podał powód matka F. nie może mu teraz pomagać w opiece nad synem, ponieważ jest w 8 miesiącu ciąży i sama wymaga opieki. W czerwcu spodziewają się trzeciego dziecka, co będzie wiązało się z kolejnymi wydatkami. Powód nadto podał, iż w lipcu 2015 roku, na skutek nie zdiagnozowanej jeszcze choroby, całkowicie stracił resztki słuchu, pojawiły się u niego zawroty głowy i dokuczliwe szumy uszne, które utrudniają mu koncentrację, atakują system nerwowy i silnie obniżają samopoczucie. Mimo złego samopoczucia był w stanie pracować jako instruktor żeglarstwa niesłyszących do końca października 2015 r. Stan jego zdrowia zarówno fizycznego jak i psychicznego (przez uporczywy stały szum w uszach) wymaga leczenia. Ponadto z uwagi na występujące zawroty głowy nie wie, czy szybko będzie w stanie pracować w wyuczonym zawodzie, przynajmniej dopóki nie zostanie postawiona mu właściwa diagnoza laryngologiczna. Powód wskazał, iż opieka nad dzieckiem i zaawansowana ciąża jego partnerki uniemożliwiają mu dłuższy pobyt pod obserwacją w szpitalu i właściwe zajęcie się swoimi problemami. Z wykształcenia jest nauczycielem, lecz poza rocznym stażem, nie miał możliwości pracy w tym zawodzie. Jego drugi zawód to instruktor żeglarstwa. W tym zawodzie, jak podał, pracuje sezonowo prowadząc kursy dla żeglarzy niepełnosprawnych finansowane przez PFRON. W poprzednich sezonach miał pracę, gdyż PFRON przyznawał dotację na rzecz żeglarzy niesłyszących. W 2016 rok żaden z projektów na rzecz żeglarzy

niesłyszących - nie został dofinansowany. Powód podał, że obecnie nie ma możliwości podjęcia pracy w wyuczonym zawodzie choćby na krótki okres czy w niepełnym wymiarze godzin (pozew k. 2-4).

Przedstawicielka ustawowa małoletniego W. E. D., w odpowiedzi na pozew, wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego, wg. norm przepisanych z uwzględnieniem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł.

W uzasadnieniu podniosła, że wyrokiem z dnia 3 grudnia 2014 r. Sąd Rejonowy w Mrągowie VII Zamiejscowy Wydział Rodzinny i Nieletnich z siedzibą w B. w sprawie o sygnaturze akt: VII RC 170/14 przyznał małoletniemu W. G. alimenty w kwocie 500 zł miesięcznie. Małoletni jest dzieckiem dotkniętym niepełnosprawnością słuchową. Jego potrzeby w związku z tym nie są standardowe, są bardzo wysokie. W związku z dolegliwością dziecka niezbędna jest przede wszystkim codzienna rehabilitacja mowy i słuchu. W tym celu trzy razy w tygodniu dziadek pozwanego - K. D. wraz matką przywożą go do O. do (...) Ośrodka (...) i (...) z Wadą Słuchu w O. E. D.. W Ośrodku tym małoletni jest pod stałą opieką logopedyczną, psychologiczną i laryngologiczną. Koszty samego dojazdu wynosi około 750 zł miesięcznie. Zdarzają się również wyjazdy z dzieckiem do specjalistów w W. celem diagnozowania i podejmowania decyzji związanych z jego leczeniem. Takie wizyty kosztują ok. 500 zł, wliczając dojazd z B. do W.. Ponadto niezbędny jest zakup specjalistycznych książek do nauki – ok. 100 zł, baterii do aparatu słuchowego ok. 80 zł, czy wkładek usznych - 300 zł, przy czym refundacja NFZ wynosi 120 zł. Małoletni uczęszcza do przedszkola, którego koszt miesięczny to kwota ok. 100 zł, a także na basen oraz prywatne lekcje logopedii. Dodatkowo przynajmniej raz w roku matka małoletniego wyjeżdża z nim na turnusy rehabilitacyjne, które tylko częściowo są refundowane. W okresie wakacyjnym 2016 r. taki turnus odbędzie się w M.. Jego koszt to kwota 1701 zł po odliczeniu refundacji (w przeliczeniu na 12 miesięcy daje to kwotę 141,75 zł miesięcznie). Wyjazdy takie są niezbędne dla osiągnięcia celu jakim jest poprawa komfortu życia małoletniego, odbywają się tam bowiem zajęcia specjalistyczne, w których udział opiekuna jest niezbędny. Przedstawicielka ustawowa małoletniego W. G. wskazała, iż koszty związane z niepełnosprawnością małoletniego miesięcznie są wysokie. Oprócz tego trzeba również brać pod uwagę koszty mieszkania i wyżywienia. Małoletni zamieszkuje wraz z matką u jej rodziców tj. K. i H. D.. Koszt zamieszkiwania to kwota około 1500 zł miesięcznie (ogrzewanie- w zależności od sezonu: w sezonie grzewczym od 700 do 900 zł miesięcznie, w pozostałych okresach ok 200 zł miesięcznie, energia- od 200 do 300 zł miesięcznie, woda- ok. 160 zł miesięcznie, media, telefon – ok. 160 zł miesięcznie). Wyżywienie to koszty rzędu około 500 zł miesięcznie. Z uwagi na powyższe przedstawicielka ustawowa małoletniego szacuje koszty utrzymania W. G. na kwotę około 2000 zł miesięcznie, a w przypadku zaistnienia konieczności poniesienia dodatkowych kosztów związanych z leczeniem dziecka- nawet do 3000 zł. E. D. podała, że również jest osobą niesłyszącą. Nosi aparaty słuchowe, ponosi wydatki związane ze swoją niepełnosprawnością. Nie jest w stanie samodzielnie ponosić wszystkich kosztów związanych z utrzymaniem dziecka, ponieważ utrzymuje się jedynie ze świadczeń przyznanych przez MOPS w B.. Łączna kwota przyznawanych jej miesięcznie świadczeń to 569 zł. Ponadto wskazała, że cały ciężar wychowania małoletniego spoczywa na niej. Całkowicie poświęciła się choremu dziecku, przy jednoczesnym braku jakiegokolwiek pomocy w wychowaniu ze strony powoda. Dlatego też pomoc jej rodziców K. i H. D. jest niezbędna. To dziadkowie zapewniają większość potrzeb małoletniego pomagając w ten sposób matce dziecka (odpowiedź na pozew k. 25-27).

Sąd ustalił, co następuje:

Sąd Rejonowy w Mrągowie VII Zamiejscowy Wydział Rodzinny i Nieletnich z siedzibą w B. w dniu 03 grudnia 2014 r. w sprawie o sygn. akt VII RC 170/14 podwyższył alimenty ustalone w wyroku Sądu Rejonowego w Mrągowie z dnia 13 kwietnia 2013 r. od pozwanego T. G. na rzecz małoletniego W. G. z kwoty po 300 zł miesięcznie do kwoty 500 zł miesięcznie z zachowaniem dotychczasowych warunków płatności wraz z ustawowymi odsetkami na wypadek opóźnienia w płatności którejkolwiek raty, poczynając od 28 sierpnia 2014 r.

(dowód: wyrok z dnia 03.12.2014 r. k. 67 z akt sprawy VII RC 170/14 Sądu Rejonowego w Mrągowie VII Zamiejscowego Wydziału Rodzinnego i Nieletnich z siedzibą w B., wyrok Sądu Okręgowego w Olsztynie VI Wydział Cywilny Rodziny z dnia 20.05.2015 r. k. 128 ww. akt)

Małoletni W. G. miał wówczas 2 lata i 5 miesięcy, był niepełnosprawny – miał wadę słuchu, otrzymywał jedynie zasiłek pielęgnacyjny. Obecnie małoletni W. G. ma 4 i 5 miesięcy. W. G. jest dzieckiem dotkniętym niepełnosprawnością słuchową.

Małoletni uczęszcza do przedszkola, za które pozwana miesięcznie płaci 100 zł. Dodatkowo E. D. ponosi koszt zajęć pozaszkolnych ok. 20 zł miesięcznie. Trzy razy w tygodniu małoletni jest wożony o logopedy w O., wizyty są bezpłatne, koszty związane z dojazdem wynoszą ok. 350 zł miesięcznie. Dwa razy w roku E. D. wyjeżdża z pozwanym do W. oraz na turnus rehabilitacyjny. Wyjazdy takie są częściowo refundowane przez PFRON. Do małoletniego dwa razy w tygodniu przychodzi logopeda, który jest dodatkowo płatny. Miesięczny koszt wizyt to 300 zł. Nadto E. D. ponosi koszty m.in. wymiany baterii w aparacie słuchowym dla małoletniego – co 3-4 dni ok. 6 zł. W. G. uczęszcza na lekcje pływania w zorganizowanej grupie na basenie w O., których koszt za kwartał wynosi 320 zł. Od września 2016 r. małoletni chodzi na piłkę nożną, dwa razy w tygodniu w B., płatną 50 zł miesięcznie. Dodatkowo uczęszcza na kurs języka angielskiego, który opłacił mu dziadek. Koszt takiego kursu to 250 złotych. Pozwana kupuje również dla małoletniego suplementy diety wzmacniające odporność i ponosi koszty związane z zakupem ubrań, jeźdzeniem oraz zabawkami.

E. D. pracowała do 2008 roku, tj. przed urodzeniem dziecka, jako grafik komputerowy. Aktualnie utrzymuje się z renty socjalnej w wysokości 640 zł i zasiłku wychowawczego w kwocie 400 zł. Na małoletniego syna otrzymuje świadczenie 500+ oraz alimenty od powoda w wysokości 500 zł. Pozwana mieszka wraz z rodzicami od czasu zajścia w ciążę. Rodzice E. D. pomagają jej w utrzymaniu, zapewniają im mieszkanie oraz wyżywienie, albowiem uzyskiwane środki przeznacza wyłącznie na dziecko. E. D. otrzymała od swojego ojca w darowiźnie dom położony w K. o powierzchni 100 m², który jest obecnie wynajmowany jest przez jej ojca – K. G. (1). Za wynajem ojciec E. D. otrzymuje kwotę 500 zł.

(dowód: odpis aktu urodzenia k. 6; skierowanie na turnus rehabilitacyjny k. 32, dopłata do turnusu k. 106; zgłoszenie na kurs k. 101; potwierdzenie opłaty składki za trening k. 102; pismo z W. F. Usługi (...) w O. k. 103; terapia logopedyczna - faktura k. 104, informacja o udziale w zajęciach logopedycznych k. 110; faktura za wkładkę uszną k. 34, faktura za baterie k. 35; zaświadczenie z Ośrodka (...) k. 37; decyzja z MOPS k. 39, zeznania świadka K. D. k. 126-127, zeznania świadka H. D. k. 127-128; zeznania pozwanej E. D. k. 183-185; k. 186)

T. G. ma obecnie 43 lata. Z wykształcenia jest pedagogiem. Pracował jako kierownik szkolenia żeglarskiego do października 2015 r. jego klub pisał wtedy projekty, które były dofinansowane w ramach programu (...). T. G. opiekuje się swoim niepełnosprawnym synem F.. Mieszka w W. wraz ze swoją partnerką D. R., synami F. i J. oraz E. - synem D. R. z poprzedniego związku, a także ze swoimi rodzicami K. G. (2) i Z. G.. Rodzice posiadają własny dom, który jest wynajmowany. D. R. obecnie nie pracuje, zajmuje się najmłodszym dzieckiem - sześciomiesięcznym J.. F. ma zdiagnozowaną głuchotę obustronną. Raz w miesiącu T. G. płaci 80 zł za zajęcia logopedyczne dla F.. F. uczęszcza na zajęcia do Fundacji (...). Dodatkowo T. G. płaci za obiady F. 5 zł dziennie. F. nosi aparat słuchu, do którego zakupywane są dwie baterie co dwa tygodnie. Na troje mieszkających z nim dzieci przyznane jest świadczenie 500+.

Powód mieszka w W. w domu należącym do niego. Koszt jego utrzymania wynosi ok. 1700 zł. Nadto jest on właścicielem i współwłaścicielem następujących pojazdów: R. (...) o wartości ok. 15.000zł., F. (...) o wartości ok. 17.000-18.000 zł oraz (...) o wartości ok. 25.000 zł. Poza domem T. G. posiada mieszkanie w W. w nowym budownictwie, które kupił w lutym 2016 roku. Zapłacił 400.000 zł, z czego od rodziców otrzymał 240.000 zł, a resztę ceny uiszczył z własnych oszczędności. T. G. zamierza przeprowadzić się do tego mieszkania wraz ze swoją rodziną, aby nie mieszkać z rodzicami. Powód wyjeżdżał na wakacje, na narty, podróżuje do Szwecji. W lipcu i wrześniu 2015 r. płynął na rejs do Szwecji. W sierpniu 2015 r. wyjechał prywatnie do Czech.

Powód aktualnie utrzymuje się z renty socjalnej w kwocie . W 2016 r. wykonywał różne prace na rzecz (...) Klubu Sportowego (...) w tym tłumaczenia, za co w sumie otrzymał około 5000 zł.

(dowód: zaświadczenie z ZUS k. 5; odpis aktu urodzenia F. G. k. 7; orzeczenie o niepełnosprawności F. G. k. 8, karta leczenia szpitalnego F. G. k. 9; zaświadczenie z Instytutu (...) w W. k. 10; zaświadczenie z (...) Fundacji Pomocy (...) k.

11; zaświadczenia z Urzędu Skarbowego k. 80-83; zaświadczenie z (...) Klubu Sportowego (...) k. 84 – 85; częściowo zeznania T. G. k. 128-129, k. 180-183, k. 185-186; częściowo zeznania E. D. k. 183-185; zdjęcia k. 117-124)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanych wyżej dowodów, a w szczególności zeznań stron, a także dokumentów złożonych przez strony. Sąd dał wiarę w całości dowodom z dokumentów, zaś dowodom z zeznań stron w zakresie wyżej opisanym. Strony w większości wykazały swoją sytuację przedstawionymi dokumentami.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 138 kro w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia dotyczącego obowiązku alimentacyjnego, w tym podwyższenia, obniżenia lub uchylecia alimentów.

Przez zmianę stosunków rozumie się zmianę usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego lub zmianę możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego, istotne zwiększenie lub zmniejszenie się możliwości zaspokajania potrzeb własnymi siłami. Rozstrzygnięcie oparte na podstawie art. 138 kro polega na porównaniu stanu istniejącego w dacie uprawomocnienia się wyroku zasądzającego alimenty ze stanem istniejącym w dacie orzekania o ich zmianie.

Zadaniem Sądu w niniejszej sprawie było zatem ustalenie, czy po podwyższeniu alimentów w dniu 03 grudnia 2014 r. w sprawie VII RC 170/14, nastąpiła istotna zmiana okoliczności w zakresie sytuacji rodzinnej, osobistej i zarobkowej zobowiązanego oraz w zakresie usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego, uzasadniająca zmianę dotychczasowej wysokości alimentów. Dlatego też Sąd przede wszystkim porównał, po pierwsze, jak kształtowały się usprawiedliwione potrzeby małoletniego pozwanego w dacie poprzedniego ustalenia obowiązku alimentacyjnego, a jak w czasie orzekania w niniejszej sprawie, a po wtóre - porównał możliwości zarobkowe i majątkowe powoda we wskazanych wyżej okresach.

Nie budzi wątpliwości, że obowiązek alimentacyjny powoda T. G. względem małoletniego pozwanego Wiktora G. istnieje w dalszym ciągu. Rodzice zobowiązani są bowiem do świadczeń alimentacyjnych względem dzieci, które nie są jeszcze w stanie utrzymywać się samodzielnie i nie posiadają własnego majątku, z którego dochody wystarczałyby na całkowite pokrycie jego kosztów utrzymania lub wychowania (art. 133 § 1 kro).

Zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego (art. 135 § 1 kro).

Przez usprawiedliwione potrzeby uprawnionego rozumie się takie potrzeby, których zaspokojenie zapewni mu, odpowiednio do wieku i uzdolnień, prawidłowy rozwój fizyczny i duchowy. Zgodnie z art. 96 kro, rodzice są obowiązani troszczyć się o fizyczny i duchowy rozwój dziecka. Stosownie do tej dyrektywy rodzice są obowiązani zapewnić dziecku środki do zaspokojenia zarówno jego potrzeb fizycznych (wyżywienia, mieszkania, odzieży, higieny osobistej, leczenia w razie choroby), jak i duchowych i kulturalnych, także środki wychowania i kształcenia według zdolności, dostarczania rozrywek i wypoczynku.

Przez możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego należy rozumieć nie tylko zarobki i dochody rzeczywiście uzyskiwane, lecz także zarobki i dochody, które osoba zobowiązana może i powinna uzyskiwać przy dołożeniu należytej staranności i przestrzeganiu zasad prawidłowej gospodarki oraz stosownie do swoich sił umysłowych i fizycznych.

Od daty podwyższenia alimentów na rzecz małoletniego W. G. upłynęły prawie 2 lata. Powód nie wykazał, aby zmniejszyły się usprawiedliwione potrzeby związane z utrzymaniem i wychowaniem małoletniego pozwanego. W. G. od 2 lat uczęszcza do przedszkola, co wiąże się z szeregiem wydatków, zwłaszcza przed jego rozpoczęciem i w każdym kolejnym roku. Nadto podkreślenia wymaga, że małoletni dotknięty jest niepełnosprawnością słuchową, co wiąże się z większymi potrzebami i wydatkami przy utrzymaniu takiego dziecka. O ile dziecko w tym wieku nie wymaga zgromadzenia wyprawki związanej z zakupem książek i zeszytów, jednakże konieczne jest zgromadzenie większej ilości odzieży, jak np. kapci, piżamy. Dodatkowymi kosztami w niniejszym przypadku są koszty zakupu aparatu słuchowego, baterii do niego, a także częstych wizyt u logopedy. Należy wskazać, że wraz z dorastaniem usprawiedliwione potrzeby

dziecka co do zasady wrażliwie. Matka małoletniego nie jest w stanie sama sprostać ciągle rosnącym wydatkom związanym z utrzymaniem i wychowaniem dziecka, nawet w sytuacji podjęcia pracy, czy też ogromnej pomocy ze strony rodziny. Matka pozwanej nie pracuje, pomagają jej rodzice, a także otrzymuje świadczenia na dziecko. E. D. również jest osobą niepełnosprawną i nie można obciążać jej wszystkimi wydatkami związanymi z utrzymaniem małoletniego. Rodzice pozwanej pokrywają wszystkie opłaty związane z mieszkaniem, albowiem pozwanej nie stać na jakiegokolwiek dołożenie się do tych kosztów.

T. G. na dzień zamknięcia rozprawy nie był nigdzie zatrudniony, otrzymywał jedynie zasiłek w wysokości 643 zł, zaś w 2016 r. osiągnął dochód w wysokości ok. 5000 zł świadcząc pracę na rzecz (...) Klubu Sportowego (...). Jego sytuacja, w porównaniu do 2014 r. pogorszyła się, jeżeli chodzi o regularne wpływy. Wtedy w 2014 r. otrzymywał rentę w wysokości 618 zł, zaś w czasie sezonu żeglarskiego pracował, zarabiając łącznie ok. 15000 zł. Obecnie powód również otrzymuje rentę, jednakże jak sam zadeklarował w ostatnim czasie – przed wytoczeniem powództwa o obniżenie alimentów – kupił mieszkanie w W. o wartości 400.000 zł, z czego kwotę 240.000 zł otrzymał od rodziców, natomiast pozostałą część - 160.000 zł pokrył z własnych środków. Zdaniem Sądu sytuacja powoda zmieniła się w istotny sposób, tj. zwiększył się jego majątek i to w znacznym stopniu. Takie zakupy jednoznacznie wskazują, że powód ma środki na zapłatę alimentów w kwocie zasądzone prawomocnym wyrokiem. Nie można bowiem oceniać jego sytuacji majątkowej i zarobkowej tylko pod kątem niewysokiej renty. Gdyby faktycznie tylko renta stanowiła praktycznie jego jedyne źródło dochodu, nie byłby w stanie poczynić takich oszczędności i prowadzić życia na takim poziomie.

W tym miejscu należy zaznaczyć, że rodzice nie są zobowiązani do zaspokajania finansowych potrzeb dziecka w częściach równych. Zgodnie z treścią art. 135 § 2 kro, wykonywanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, może polegać także, w całości lub części, na osobistych staraniach o jego utrzymanie lub wychowanie. Małoletni pozwany znajduje się pod bezpośrednią opieką matki, która sama czyni starania o jego rozwój umysłowy i fizyczny, a nadto starania o to by w związku z niepełnosprawnością rozwijał się prawidłowo, co wiąże się z nakładem osobistej pracy wychowawczej. Powód poza płaceniem alimentów nie kontaktuje się z synem. W tej sytuacji ciężar finansowy utrzymania dziecka powinien spoczywać przede wszystkim na powodzie.

Ponadto zauważyć należy, że powód ma wysokie możliwości zarobkowe. Jak deklarował w latach poprzednich pracował w sezonie i zarabiał ok. 15000 zł. Co i tak w ocenie Sądu nie były jego wszystkie dochody, skoro w 2016 r. był w stanie zapłacić z własnych oszczędności część ceny za nieruchomość położoną w W.. Obecnie nie wykazując tak dużego dochodu, w swoich zeznaniach sam przyznał, że stać jego było na zakup mieszkania oraz samochodów o znacznej wartości. Stwierdzić zatem należy, że powód ma możliwości zarobkowe i przy dołożeniu należytej staranności jest w stanie osiągać dochody, które pozwolą mu spełniać obowiązek alimentacyjny wobec małoletniego pozwanego. Z pewnością nie stoi temu na przeszkodzie wiek czy stan zdrowia powoda. Nie przedłożył on żadnego dokumenty wskazującego na brak możliwości zarobkowania w dotychczasowym zakresie.

Małoletni pozwany nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie. Z racji wieku zdany jest wyłącznie na pomoc swoich rodziców. To na rodzicach ciąży obowiązek dostarczenia jej środków utrzymania i wychowania. Wyłącznie od ich woli i możliwości zależy dalszy rozwój małoletniego. Nadto małoletni pozwany dotknięty jest niepełnosprawnością, a jego potrzeby są większe aniżeli dziecka zdrowego.

Biorąc powyższe na uwadze należy wskazać, że nie nastąpiła taka zmiana, która uzasadniałaby obniżenie alimentów zasądzonych od powoda na rzecz małoletniego pozwanego. Porównując sytuację powoda w dacie uprawomocnienia się wyroku zasądzonego alimenty z sytuacją obecną stwierdzić należy, że nie ma żadnej okoliczności uzasadniającej obniżenie alimentów zasądzonych od powoda na rzecz małoletniego pozwanego.

Rodzice nie mogą uchylić się od obowiązku alimentacyjnego na tej podstawie, że wykonanie obowiązku stanowiłoby dla nich nadmierny ciężar. Są obowiązani podzielić się z dzieckiem nawet najmniejszymi dochodami (vide wyrok Sądu Najwyższego z dnia 06 stycznia 2000r. w sprawie I KKN 1077/99, LEX nr 51637).

Mając na uwadze powyższe, uznając że powód dysponuje możliwościami zarobkowania na poziomie pozwalającym czynić zadość dotychczasowemu obowiązkowi alimentacyjnemu względem małoletniego pozwanego Sąd, na podstawie powołanych na wstępie przepisów, powództwo oddalił.

Z uwagi na niski regularny uzyskiwany przez powoda miesięczny dochód, Sąd uznał, że mają zastosowanie przesłanki z art. 102 kpc i nie obciążył powoda kosztami procesu na rzecz strony pozwanej.